

7. Saitteko riittävän kattavasti tietoa rodusta pentua ottaessanne tai tukea pennun kasvaessa aikuiseksi? Jäittekö kaipaamaan jotakin? Jos, niin keneltä (kasvattaja, rotuyhdistys, muut rodun harrastajat?)

Kysymykseen vastasi 66 rodun harrastajaa. Heistä 51 koki saaneensa riittävästi tietoa ja tukea, 14 taas kertoo kasvattajan antaman tuen ja ohjeiden olleen riittämättömät.

Riittävästi tietoa ja tukea saaneet, 51 kpl:

1. Luin kovasti tietoja rodusta ja kasvattajalta sain hyvät tiedot.
2. Kyllä. Kiitos kasvattajalle. Odotin jotain paljon pahempaa, kun pelottelit niin hyvin. Yllätyin myönteisesti. Ei meillä ole ollut näin helppoa ja rauhallista koiraa ikinä.
3. Kyllä sain, kasvattajan kautta. Häneen tulee oltua usein yhteydessä ja olen saanut jälkeinpäin neuvoja ja tukea koulutukseen liittyen.
4. Saatiin hyvin tietoa. Omaa aktiivisuutta olisi tarvinnut pentuvaiheessa enemmän tarjota koirille erilaisia tilanteita ja kokemuksia.
5. Sain riittävästi tietoa ja olin sitä itsekin hankkinut jo ennen kuin otin yhteyttä kasvattajaan.
6. Oli juuri sellainen kuin kuvittelin, voimakastahtoinen, lojaali. Kasvattaja kertoi auliisti jos jotain kysyttävää oli ja sain avun joka asiaan. Kiitokset hänelle!
7. Sain tarpeeksi tukea.
8. Olen todella saanut rehellistä ja kattavasti tietoa rodusta ja tukea kaikissa eri vaiheissa. Olen todella kiitollinen ja tyytyväinen.
9. Sain tarpeeksi ja kattavasti tietoa kasvattajalta, ja aina on ollut se tunne että kasvattajalta voi kysyä jos ongelmia tulee. Tärkeä on ollut tietoisuus siitä, että kasvattajaa oikeasti kiinnostaa kasvattiensa kuulumiset, on ne sitten hyviä tai huonoja kuulumisia.
10. Saimme erittäin riittävän tiedon rodusta ennen ensimmäisen koiran hankintaa. Lähipiirissämme on ihminen jolla rodun koiria on ollut jo useampia ja hänen kauttaan saimme erittäin hyvät pohjatiedot. Etsimme lisää tietoa internetistä ja opiskelimme rodun historiaa, perimää ja käyttötarkoitusta sekä Akita Inun että Amerikanakitin osalta. Kasvattajaltamme saimme / saamme loputonta tukea, apua ja neuvoja. Lähipiiriimme kuuluu myös rodun erittäin hyvin tunteva koiranomi jolta saamme tarvittaessa neuvoja ja vinkkejä käytökseen ja koulutukseen liittyen.
11. Kyllä olen saanut.

12. Saimme mahtavan tietopaketin kun kävimme kasvattajalla tutustumassa rotuun ennen kuin oli pennuista oli tietoa. Saimme myös kolmannen asteen kuulustelun koiratiedostamme ja kasvatusnäkemysistämme, mikä teki meidät vakuuttuneiksi siitä, että TÄMÄ on kasvattaja, jolta haluamme koiran! Info oli hyvinkin kattavaa ja rehellistä, mistä näitä kasvattajia onkin tullut jälkikäteen kiiteltäviä kovin. Laput silmillä ei oltu aikaisemminkaan, mutta raaka info auttoi tekemään viimeiset, henkiset valmistautumiset ja ne autoivatkin kun oma koira alkoi esittämään haasteita. Tukea on myös ollut saatavilla AINA, niin kasvattajilta kuin muilta rodun harrastajilta, osajilta ja kouluttajilta. Siitä isot plussat!
13. Kasvattajalta saimme erinomaiset tiedot ja täyden tuen.
14. Kyllä sain kasvattajilta tietoa tarpeeksi
15. Olen saanut kattavasti tietoa jo ennen ensimmäisen oman pentuni syntymää ja jatkuvasti apua/tukea aina tähän päivään ja tästä eteenpäin. Super!
16. Olen oppinut am.akitan luonteen kantapäähän kautta edellisen am.akitan kanssa eläessä (1993-2007). Nykyisen am.akitan kasvattaja on erittäin hyvin tukenut ja auttanut pulmatilanteissa. Myös koirakoulu missä käyn säännöllisesti, on perehtynyt am.akitan luonteeseen, joten saan myös sitä kautta neuvoja.
17. Saimme kasvattajalta todella paljon tietoa rodusta! Olimme varautuneet paljon pahempaan kuin mitä saimme ja olimme varoittaneet myös sukulaisiamme tulevasta pennusta. Kasvattajamme on ollut todella suuri tuki koko ajan ja häneltä uskaltaa/pystyy aina kysymään neuvoa tilanteeseen kuin tilanteeseen.
18. Sain ja saan tietoa ja tukea sekä kasvattajalta että muilta tahoilta.
19. Olen omasta mielestäni saanut riittävästi tietoa silloin ennen ostopäätöstä ja ennen pentujen kotiin tuomista ja kasvattajalta saanut tukea aina kun olen pyytänyt.
20. Tietoa sai etukäteen riittävästi kasvattajalta, ja jos jokin askarrutti pennunoton jälkeen, niin kasvattaja ja muut aa-omistajat kyllä vastailivat kysymyksiin.
21. Ennen koiran hankintaa etsittiin tietoa internetistä ja koirakirjoista. Pennun kasvattaja opasti pennun hankinnan jälkeen.
22. Saimme erittäin hyvän tietopaketin rodusta, sairauksista, vanhemmista. Aina olen saanut vastauksen kysymyksiin, ohjeita ja neuvoja mikäli niitä on tarvinnut.
23. Olen saanut riittävästi tukea, tietoa ja apuakin. Ensimmäisen, alle vuotiaana menehtyneen pennun kasvattaja on ollut aina pyydettyäessä konsultoimassa, apuna jne edelleenkin. Eli en ole jäänyt kaipaamaan muilta tahoiltakaan mitään apua/ tietoa jne.

24. Pentua harkitessamme/odotellessamme saimme paljon tietoa yhdistyksen sivuilta, kasvattajalta ja muilta koiranomistajilta esim. keskustelupalstalta. Oma aktiivisuus luonnollisesti oli tärkeää.
25. Saimme riittävästi tietoa.
26. Sain oikein kattavan tietopläjäyksen rodusta, sen hyvistä ja varsinkin huonoista puolista. Pentuaikoina (ja vielä myöhemminkin) olen saanut erittäin mahtavan tuen kasvattajalta ja myös muilta kyseisen kasvattajan koirien omistajilta. Ehkäpä siksi ongelmia ei ole juurikaan suuremmin ollut.
27. Hyvin kattavasti tietoa ja tukea koko ajan saatavilla. Voi luottaa siihen, että kasvattaja vastaa ja auttaa, jos on ongelmia.
28. Saimme älyttömän hyvin tietoa kasvattajalta kirjallisessa muodossa sekä suullisesti. Aina jos ollut jotain kysyttävää kasvattaja on vastannut. Lisäksi rotuyhdistyksen sivuilta sai tietoa.
29. Saimme erittäin hyvää tietoa etukäteen ja pennun mukana. Tiedon perusteella olimme varautuneet ehkä liikaakin toisten koirien kohtaamiseen. Pentuna olisi ollut varmaan hyvä leikittää enemmän muiden kanssa vaikka kokoeroa olikin. Vastaantulevat olisivat antaneet, mutta itse emme uskaltaneet.
30. Sain riittävästi tietoa ja olin sitä myös osannut hankkia.
31. Sain
32. Sain hyvin tietoa ennen koiran hankkimista kasvattajalta sekä tukea saanut helposti tarvittaessa koko ajan. Molemmat mielestäni todella tärkeitä tämän rodun kohdalla, kuitenkin vastuuta rodussa enemmän kuin monissa muissa.
33. Apua ja tietoa saatiin aina, kun sitä tarvittiin. Pääasiassa kasvattajalta sekä muilta rodun harrastajilta.
34. Sain kyllä hyvin paljon tietoja rodusta, ennen koiran hankkimista. Ja myös kasvattajan kanssa tutustuttiin ja käytiin lävitse hyvin kaikki tärkeät asiat ja myös kotia sai paljon asiaa luettavaksi. Aina saa olla yhteyksissä kasvattajaan ja kasvattaja on yhteyksissä meihin.
35. Kasvattajalta kattavat ohjeet ja neuvot. Tärkeää, että häneen voi aina tarvittaessa olla yhteydessä. Aidosti on kiinnostunut mitä kasvateille kuuluu.
36. Sain tietoa ja saan edelleen.
37. Meillä on tukena uskomattoman hyvä kasvattaja, jolta olen saanut tarvittaessa tukea ja joka on ollut apuna ja ystävänä ensimmäisestä koirasta alkaen. Lupasi elinikäisen tuen ja sitä olen myös saanut.
38. Ennen rodun hankintaa luin tietoa rodusta rotuyhdistyksen sivuilta. Kasvattajalta tuli erittäin hyvä pentuopas mukaan ja sieltä on saanut tietoa.
39. Kyllä sain, pentu on otettu oikein hyvältä kasvattajalta joka antoi oikein hyvää tietoa rodusta.

40. Harkitsin rotua 15 vuotta ja odotin pentua vielä sen päälle pari vuotta. Tutustuin pintapuolisesti muutamiin yksilöihin ja kävin näyttelyissä satunnaisesti.
41. Kyllä sain!
42. Sain loistavasti. Tutustuin rotuun yli vuoden ennenkuin otin pennun.
43. Sain, kasvattajalta ja muilta harrastajilta.
44. Sain ja saan vieläkin tietoa riittävästi jos ja kun tarvitsen.
45. Aika tarkkaan kasvattaja tenttasi jo ennenkuin mentiin edes katsomaan koiria, että on tieto rodusta ja sen vaatimuksista, tuli kyllä kaikki tieto ja apu mitä vaan tarvittiin, tiedän myös henkilön kelle kasvattaja ei pentua antanut juurikin niistä syistä ettei oltu tutustuttu rotuun kunnolla. Myös koiramme isän kasvattajan kanssa on oltu yhteydessä ja saatu vastauksia kysymyksiin aina kun on tarvittu.
46. Olen saanut. Sekä kasvattajalta, että muilta kasvattajilta ja omistajilta.
47. Kasvattajalta sain hyvin paljon tietoa ennen pennun ottoa, mutta silti pentu/murrosiän haastavuus hieman yllätti. Onneksi olen saanut edelleen kasvattajalta ja muilta rodun harrastajilta neuvoja tukea kysymykseen kuin kysymykseen!
48. Olin aikaisemmin omistanut akita inun ja minulla oli tietoa rodusta ja sen taustoista.
49. Nykyisen amerikanakitani kanssa olen saanut kaiken tarvitsemani tuen ja avun kasvattajalta.
50. Kyllä olen saanut tarpeeksi neuvoa.
51. Sain kyllä, enemmän toki toivoisi jonkin sortin avoimuutta ongelmatilanteissa. Ensisijaisesti toki otetaan yhteyttä omaan kasvattajaan, mutta muilta kysyttäessä saa yleensä aika niukkoja vastauksia, aivan kuin ketään ei kiinnostaisi jos kyseessä ei olisi oma kasvatti. Todella iso kynnyks kysyä mitään keltään, kun pelkää että vastaanotoksi saa vain lämmintä kättä.

Kasvattajalta liian vähän tukea ja tietoa, 14 kpl:

1. Koen saaneeni kaunisteltua tietoa rodusta ja sen luonteesta useammaltakin kasvattajalta. Jos olisin kasvattaja, kertoisin rodusta hieman eritavalla. Onko huono, että rodun mahdollisesta aggressiivisuudesta kerrotaan pentua hankkivalle? Minulle mainittiin vain yhdestä aggressiivisesta koirasta, joka oli lopetettu aggressiivisuuden vuoksi. Totuus vain oli vähän karumpi. Aggressiivisia yksilöitä kun on ja oli jo silloin hieman enemmän

kuin yksi. Miksi näistä ei siis voisi puhua avoimemmin? Koirani hankinnan jälkeen olen seurailut eri kasvattajia ja heidän toimintaansa, osallistumista, yms. Olen huolestunut erityisesti "holtittomasta" pentujen teettämisestä. Tämän rodun kohdalla pentuja teetetään liian kevyin perustein, liikaa ja heikoista yhdistelmistä, sekä luovutetaan pentuja aivan liian kevyin perustein liian kokemattomille ihmisille. Lisäksi tiedän jo useamman tapauksen, jossa akita on jouduttu lopettamaan ihmiseen kohdistuvan aggressiivisuuden vuoksi ja useassa näissä tilanteissa kasvattaja on kääntänyt selkensä kasvatin isännälle/emännälle aiheetta. Sekö on sitä tukea, jonka pennun ostaja kasvattajalta saa? Kuka on oikeutettu tuomitsemaan toisen ratkaisua, kun ei itse ole ollut elämässä sitä arkea, jota koiran omistaja on arvaamattoman ja ihmisaggressiivisen koiran kanssa elänyt 24/7? Tämän rodun piirissä muutoinkin on liikaa kyräilyä ja kaksinaamaisuutta. Ihmisten, niin kasvattajien kuin koirien omistajienkin tulisi mennä enemmän itseensä, katsoa peiliin ja miettiä OIKEASTI rodun parasta, eikä vain ajatella mainetta ja mammonaa. Jäin kaipaamaan kasvattajalta erityisesti suorasanaisuutta, avoimuutta ja aitoa tukea.

2. Nartun ottaessani en saanut mitään tietoa. Onneksi on netti... Pentu oli sijoituspentu, mutta kasvattajaa ei kiinnostanut, tai eipä tuo kysellyt pennun kuulumisia tai mitään. Onneksi yksilö on helppo tapaus.
3. En voi sanoa saaneeni ihan hirveästi tietoa kasvattajalta, mutta toisaalta en ehkä osannut kysyäkään vaan etsin tietoa itse. Keskustelu voisi olla avoimempaa. Tuntuu, että oikeista ongelmista ei puhuta.
4. Ei minkäänlaista. Pentupakkaus oli ainoa joka saatiin. Ei rodusta yhtään mitään, että millainen on. Vaikka meillä oli entuudestaan akita, niin minun mielestä kasvattajan olisi vastuullista kysyä millaista kotona on ja haastatella pennun ottajaa! Haettiin tietoa rodusta kyllä etukäteen mm. toiselta kasvattajalta, josta tuli todella tuhti tietopaketti niin huonot kuin hyvätkin puolet.
5. Jonotin pentua vuoden, joten siinä ajassa ehti lukea forumilta kaikki viestiketjut. Kävin myös tapaamassa kaikki lähiseudun AA:t sekä muutamalla kasvattajalla kävin tutustumassa koiriin. Ainoa jolta en koe saaneeni paljoakaan tukea on koirani oma kasvattaja. Kaikissa sairauksissa mitä oli, olisin kuvitellut kasvattajan olevan niistä kiinnostunut. Laittelin kuulumisia, mutta meiltä ei kysytty kertaakaan, miten menee. Olen ollut koko ajan tekemisissä koirani veljen omistajan kanssa ja sieltä on saanut hienoa vertaistukea kun veljekset on niin samanlaiset. Sain tietoa ja tukea koirani kasvaessa monelta AA-piireistä sekä edelleenkin. Aina kun tavataan AA-kavereiden kanssa tulee vaihdettua kokemuksia asioista ja kuulen aina mielelläni muiden arjesta.

6. Olisi ollut hienoa jos kasvattajalla olisi ollut tarjota vielä enemmän informaatiota rodun luonteesta, esim. oman nartun sukutaulussa esiintyviä koiria, esitellä tilastoja ym. ja selvästi kertoa ne huonotkin puolet.
7. Nyt jälkeenpäin ajateltuna: en saanut riittävästi tietoa kasvattajalta pentua ottaessani. Ahkerasti olin kyllä lukenut rotuyhdistyksen sivuja (silloin ei ollut pentuopasta), kasvattajien kotisivuja ja kyllä kasvattajat mulle vastasivat kysymyksiini, mutta eivät minusta oma-aloitteisesti kertoneet rodusta. Koko ajan olen kyllä, enemmän tai vähemmän, kummankin koirani kasvattajani kanssa yhteydessä ollut ja heiltä tukea saanut, tarvittaessa.
8. Pääsääntöisesti kyllä, saimme tietoa kattavasti. Ainoa asia johon olisimme kaivanneet lisää tukea ja josta emme tienneet tarpeeksi, oli konkreettiset ongelmat ja esimerkit siitä, mitä ”vaikea akita” tarkoittaa. Koiramme puruongelma ja aggressiivisuus omistajia kohtaan tuli meille yllätyksenä, ja vaikka se johtui ilmeisesti osin sairauksista, niin myös muilla akitoilla on ilmennyt ja ilmenee samanlaista. Olisimme halunneet tietää tämän ennen koiran ottamista, jotta siihen olisi osannut suhtautua paremmin. Toisin sanoen, olimme varautuneet siihen, että koira saattaa olla hyvin itsepäinen, ei tule toimeen muiden koirien kanssa, ei pidä kaikista ihmisistä, mutta puremisen laajuus ja voimakkuus ei ollut meillä tiedossa ennen koiran saamista.
9. Ensimmäisen amerikanakitani sairastaessa olisin kaivannut enemmän tukea kasvattajalta. Tuntui, ettei kasvattaja tajunnut kuinka vaikea tilanne todellisuudessa oli. Koira jouduttiin lopettamaan nuorena terveysongelmien vuoksi.
10. Vasta kolmas koira on tullut meille pentuna, joten kahden ensimmäisen kanssa on oppinut tuntemaan rotua entuudestaan. Välillä vanhempien kanssa olisi ongelmatilanteissa toivonut saavansa kasvattajalta paremmin tukea. Monesti jos sattui toisen vanhemman koiran kanssa jotain ikävää, niin kasvattajalta/omistajalta sai vain tosi v-mäisiä viestejä takaisin.
11. Paikasta, josta pennun otimme, saimme melko niukasti tietoa rodusta, mutta olimme perehtyneet rotuun itse netistä lukemalla ja olemalla yhteydessä toiseen kasvattajaan, jolta saimme kattavan tietopaketin rodusta ennen ja jälkeen pennun ottamisen, kurseilla opimme asiasta lisää.
12. Kävin henkilökohtaisesti tutustumassa muutamaan rodun edustajaan ennen koiran hankkimista ja kävin myös näyttelyissä keskustelemassa muutaman omistajan kanssa. Kasvattajalta en saanut minkäänlaista tukea sen jälkeen kun pennun kanssa pihasta lähdettiin. Pentue oli kasvattajan ensimmäinen ko. rotuinen, muuten kasvattaa monenlaisia koiria. Olen yrittänyt saada kasvattajalta apua koiran vatsaongelmien kanssa. Ripulointi ja oksentelu alkoi jo ensimmäisenä päivänä ja on vaihtelevasti jatkunut, erinäisistä tutkimuksista huolimatta, tähän päivään saakka. En saanut

vastausta kun kerroin, että toinen kiveksistä ei laskeutunut lainkaan, enkä kun yritin kertoa koiralla olevan periytyvä silmäluomiongelma. Kasvattaja oli siis ihan olematon. Muilta harrastajilta olen pikkuhiljaa saanut neuvoja kun sellaisiin olen somen kautta tutustunut. Tällä alueella on kaksi muuta a.akitaa, mutta heidän omistajansa eivät ole kiinnostuneita pitämään yhteyttä. Myös a.akita foorumilta olen löytänyt vastauksia moniin kysymyksiin.

13. Ei mitään tukea, eikä yhteydenpitoa sen jälkeen kun pentu luovutettiin meille. Yritimme ottaa yhteyttä, kun tuli kysyttävää, mutta ilman vastausta.
14. Rotu on juuri sellainen kuin toivottiin, poislukien arkuus, jota ilmennyt pennusta saakka. Emme osanneet toimia oikein aran pennun kanssa, koska emme tunnistanee ongelmaa, vaan luotimme kasvattajan näkemykseen. Koiran ollessa noin vuoden ikäinen silmämme avautuivat, koska kasvattaja itse ei osannut käsitellä kasvattamaansa rotua oikein, vaan haastoi sen taisteluun! Syyllistämistä ei kuitenkaan puuttunut, vaan tuskin on tajunnut vieläkään että vika on hänessä itsessään. Jälkiviisaana olisi ollut parempi olla ottamatta pentua, jonka emä murisee vieraille ja puree isäntäänsä. Olisi tehnyt mieli vaatia pennusta rahat takaisi, muttei maksa vaivaa ottaa yhteyttä ko. henkilöön. Ko. kasvattaja on rodun jalostustoimikunnassa todennäköisesti viemässä rodun luonnetta päin helvettiä, kunhan siitä vain tulee läski (jykevä olemus on minusta eri asia kuin lihava?). Jalostustoimikunnalla taitaa olla vain kolme asiaa mielessä: Näyttely, näyttely ja näyttely – rotu jalostetaan pilalle. Vai onko muiden rotujen myyräntöistä opittu mitään? Näyttelyillä on liian suuri rooli rotujen jalostuksessa!